

در نوروز ۱۴۰۴، جزیره هرمز، یکی از ارزشمندترین گنجینه‌های طبیعی ایران، با موجی از تخریب مواجه شد که ریشه در رفتار ناآگاهانه برخی گردشگران داشت. ماسه‌های نقره‌ای این جزیره، که به دلیل درخشش خیره‌کننده و قدمت زمین‌شناختی خود شهرت دارند، به دست افرادی که آن‌ها را به عنوان یادگاری برداشتند، از ساحل جدا شدند. این اقدام، که شاید در نگاه اول بی‌اهمیت به نظر آید، در حقیقت لطمه‌ای عمیق به اکوسیستم شکننده هرمز و میراث طبیعی ایران وارد کرد؛ میراثی که طی میلیون‌ها سال شکل گرفته و جایگزینی برای آن وجود ندارد.

